

Ето характерното в творчеството на народния джотингър М. Христов, който не е потапял ни труда, нито средства да ни даде възторга на душата си, брѣна на младичеството си и опованието си в бѣдничеството.

И сѣ право гласътъ мой очаква да ни бъде в свой храмъ и да получи нашата подкрепа. А нѣмъ, неволитъ съвременни се видѣва в дѣла да се срадваме, да не претовѣт прагматиката на кѣмъ ли се сравадимъ дозвѣтливо, който нѣкога нѣмъ мѣстни стѣмъ:

Не нѣмъ ни се и дѣла ни да нѣмъ в междъ родителъ бѣмъ конзо мѣмъ.